
Cena za rok života: 1,1 milionu

6. září 2007 5:03

Řada nemocnic řeší toto dilema: Mít na lůžku intenzivní péče nevyléčitelně nemocného, nebo raději investovat tyto peníze do léčby člověka například s roztroušenou sklerózou? Přitom právě jemu by včasná léčba prodloužila aktivní život.

foto: Michal Sváček, [MF DNES](#)
Lékaři o problému ví.

Dva pacienti: jeden v posledním stadiu rakoviny, druhý s roztroušenou sklerózou. Ten první umírá. Má před sebou týden či dva života. V Česku jej buď nechají ležet na běžném nemocničním lůžku nebo jej umístí na jednotku intenzivní péče. Tam ovšem den [léčby](#) přijde na desítky tisíc a nemocnému to život nezachrání.

Člověk s roztroušenou sklerózou je také nevyléčitelně nemocný. Jenže léčbu hned tak nedostane. Musí si počkat, až na něj přijde řada a nemocnice pro něj bude mít [peníze](#). Přitom právě jemu by včasná léčba prodloužila aktivní život. Díky ní by neskončil na vozíku tak brzy a mohl by pracovat a žít bez omezení.

"Je to paradox – na jednu stranu u nás pacienti dostávají léčbu za miliony, aby se jim život prodloužil o pár dní, a na druhou stranu nejsme ochotní dát zlomek těchto částek do léčby lidí, kterým to prokazatelně prodlouží život a zlepší jeho kvalitu," říká Ondřej Dostál, který se věnuje medicínskému [právu](#).

Cena za život

V Česku se na rozdíl od jiných [zemí](#) nezjišťuje, jaké jsou náklady na léčbu nemocí. A zda třeba není lepší podávat pacientovi lék, který je sice jedenáctinásobně dražší, ale když se započítají všechny přímé i nepřímé náklady, tak se cena léčby vyrovná.

"Ve Švédsku to tak dělají a zajímá je i to, kolik dní člověk nepracuje a stráví je v nemocnici," říká lékař z České farmakoeconomické společnosti Tomáš Doležal.

Také ve Velké Británii, Kanadě či Austrálii, ale i ve většině zemí [EU](#) vědí, kolik která nemoc stojí. A mají spočítáno, kolik je stát ochotný dát z veřejných peněz jednomu pacientovi za léčbu, aby prožil rok kvalitního života, ale aby se to zároveň společnosti ještě vyplatilo. Tomuto parametru se říká Quality – rok kvalitního života.

Ve Velké Británii je hranice ochoty zaplatit léčbu stanovena na v přepočtu 1,2 milionu korun, v Kanadě je to milion a tři čtvrtě. Započítávají se sem jak léky, tak náklady na zákroky u lékařů, hospitalizaci i léčbu komplikací a nežádoucích účinků. Neznamená to však, že pokud léčba stojí víc, člověk ji nedostane.

Už o tom však úřady diskutují a mohou říct: Léčit vás tímto lékem je nákladné. My vám nabízíme léčbu starším lékem. Pokud stojíte o ten nejnovější, musíte si jej doplatit.

Za vším jsou peníze

"U nás jsme výpočet provedli také a dospěli jsme k částce 40 tisíc eur za rok kvalitního života," říká Doležal. V korunách je to 1,12 milionu. "Spočítali jsme to na příkladu hemodialýzy u pacientů se selháním ledvin. To je léčba, kterou pacient vždy dostane. Ale investice do ní je zároveň brána jako jakási hranice, za kterou je už částka na léčbu nějakého pacienta pro společnost nepřilíš nákladově efektivní," říká.

Co je nad takovou hranicí, to si bude muset v budoucnu každý zaplatit sám nebo se na to připojit. Podle Tomáše Doležala si budeme muset zvyknout, že i v tak citlivé věci, jako je zdraví lidí, se musí počítat.

I proto ministerstvo zdravotnictví prosadilo novinku: každý výrobce, který chce, aby byl jeho lék hrazený z veřejných peněz, musí od příštího roku doložit, jak bude efektivní.

A pokud přínos léku bude ve srovnání s jinými dostupnými přípravky dvacetiprocentní, ale cena o polovinu vyšší, mohou úřady říct: To platit nechceme.

Zdroj: http://zpravy.idnes.cz/cena-za-rok-zivota-1-1-milionu-d1h-/domaci.asp?c=A070905_214927_domaci_ost